

Fig. 353.— Tarragona : Museu Arqueològic de la Necròpolis

monumentals i en els jardins que s'hi han plantat han trobat lloc escaient moltes restes poc importants i que poden sofrir sens dany l'exposició indefinida a l'aire lliure, com són els sarcòfags de pedra sense decoració. — J. DE C. S. R.

Museu Arqueològic-Artístic episcopal de Vic

El Museu episcopal vigatà ha continuat publicant la Memòria anual de les adquisicions fetes, i en elles el lector trobarà el detall dels objectes que han augmentat els ja quantiosos tresors d'art català (1).

En 1927 ingressaren al Museu restes d'un teguri del damunt d'un altar, amb la imatge pintada de l'Omnipotent sentat en l'arc de la Glòria i rodejat dels animals simbòlics i amb els nimbes en petit relleu de pasta. Constitueix els restes d'un exemplar del segle XIII.

Cal notar per la secció folklòrica la donació de dos grossos infolis amb tapes de capses de llumins en nombre de 6604 que daten entre 1868 i 1894 i on es reflexa la visió de la Història durant aquest temps.

En 1928 diverses escultures romàniques de la Verge, un fragment de *Pallia rotata*, de colors porpra i groc, teixit en seda i or amb la representació en un cercle de dos lleons afrontats als costats de l'arbre sagrat i en altre dos grius en anàloga posició; una pila baptismal d'immersió, romànica.

En l'any 1929 es catalogà entre molts altres objectes una estela ibèrica, que publiquem en la Secció Històrica, trobada en la masia Roca, de Sant Hipòlit de Voltregà.

En 1930 un relleu de guix que du esculpida una testa humana d'aspecte romànic, procedent

(1) El *Museu Arqueològic-Artístic episcopal de Vic en 1927. Memòria del conservador d'aquest Museu mossèn Josep Gudiol y Cunill*. Vic, 1928. Vegeu també amb el mateix títol i redactada per mossèn Gudiol les Memòries dels anys 1928, 1929 i 1930 i la de 1931 redactada per mossèn Eduard Junyent.

de Santa Maria de Besalú, demostradora de que la decoració en guix fou usada en tota la terra catalana (fig. 356).

Es interessant l'adquisició d'una ampul·la de terra cuita, de ventre aplanat circular, proveïda de dues anses i amb broc, la qual en una de les cares porta emmotllada en petit relleu la figuració del màrtir Sant Menas, presentat com a orant i abillat amb l'uniforme militar enmig de dos dromedaris postrats als seus peus; en l'altra cara, dintre una corona de llorer hi va l'acostumada llegenda en grec que sempre acompanya aquestes peces *EVLOGIA TOY AGIOY MHNA* (record de Sant Menas). Aquesta curiosa ampul·la fou trobada en les excavacions d'Empúries cosa que demostra com ja en el segle VI algun peregrí català l'havia portada d'Alexandria on havia anat en devot romiatge al famós santuari del màrtir, del qual s'endugué com a record una mica de l'aigua miraculosa que brollava de les fonts tant conegudes pels cristians del segle IV al VI.

Una testa d'apòstol provinent de l'altar major del monestir de Poblet, esculpida en alabastre, obra de l'escultor Damià Forment, de principis del segle XVI.

A la secció de ferros ha ingressat una campana de ferro forjat, feta de dues planxes soldades, que donen una secció oval, rematades per una ansa en la part superior. Es un exemplar rar de difícil classificació, però que pot situar-se en l'època visigòtica o mussaràbiga anterior al segle XI, destinada a les contrades del riu Narcea a Astúries d'on procedeix.

Cal esmentar també la donació al Museu feta pel Sr. Ramon d'Abadal i Vinyals de la seva col·lecció monetària.

Les principals peces ingressades durant l'any 1931, en què per la mort del benemèrit fundador i conservador del Museu mossèn Josep Gudiol s'encarregà de la direcció mossèn Eduard Junyent, són:

Cinc estatuetes ibèriques procedents d'Empúries; una peça de bronze en forma d'escudet acabat per una tija d'època visigòtica amb dues ratlles incises, dentades sobre un monograma

Fig. 354. — Tarragona : Museu Arqueològic de la Necròpolis

voltat per la llegenda E. CITINT i una petita creu de braços equilaterals, formada per una peça de bronze d'aspes triangulars expansionades en els extrems que sembla també visigòtica i és, com la peça anterior, provinent de Burgos. Un suport d'ara d'altar no català del segle XI-XIII format per un bloc de pedra, quadrangular, amb columnetes en els quatre angles amb capitells que sostenen una peça superior on hi ha la cavitat destinada a contenir les relíquies; entre les columnes, en les quatre cares del bloc de pedra hi ha uns relleus de roses soles o dintre carrats i fullatges tot disposat per franges. Un Crist d'aram repujat i daurat, obra castellana dels

Fig. 355. — Tarragona : Museu Arqueològic de la Necròpolis

segles XIII-XIV. Finalment ha ingressat la col·lecció completa dels manuals i processos de la cúria del Veguer de Vic des de principis del segle XIV fins a mitjants del XIX, que formava part de l'Arxiu de la Vegueria de Vic.

Museu Bíblic de Montserrat

El projecte d'un Museu Bíblic a Montserrat no és pas d'avui. Són vint-i-cinc anys de treball intens d'un home, la gran passió bíblica del qual ningú no desconeix a casa nostra. La història del Museu Bíblic ve a ésser alhora la història de les activitats bíbliques d'aquest home eminent.

Era l'any 1906 que el P. Bonaventura Ubach iniciava una primera sèrie de viatges d'estudi per les contrades bíbliques. Palestina, Síria, Egipte i el vast país de la Transjordània foren visitats detingudament. El lloc preferit, però, de les seves recerques fou, llavors, Palestina. Quatre anys d'estada en aquest país bíblic dedicats als estudis escripturístics i a l'exploració de contrades i localitats històriques feren del P. Ubach un coneixedor perfecte del país. Ardit fins a la temeritat i conscient alhora de la missió transcendent que anava a realitzar s'hi lliurà de cos i d'ànima. Explorà pam per pam les contrades palestinenques; n'escorcollà els indrets més amagats i no sempre exempts de perills. Un cop entrenat en les llengües i costums del país es lliurà al tracte